

Mária NERÁDOVÁ (1988)

Ilustrátorka a grafická dizajnérka

Vyštudovala ilustráciu na VŠVU u prof. Kállaya a grafický dizajn na Univerzite Tomáša Baťu v Zlíne. Už počas školy začala pracovať ako ilustrátorka na voľnej nohe, neskôr i v Asociácii ilustrátorov či design štúdiu Calder.

Venuje sa najmä detskej ilustrácii, prispieva aj do detských časopisov Včielka a Zornička. Spolupracovala s vydavateľstvami ako Ladybird Penguin, Usborne Publishing, Mondadori, Glottogon, Albatros, Mladé letá či Ikar. Zúčastnila sa viacerých výstav na Slovensku, v Čechách i v zahraničí (Poľsko, Francúzsko, Macedónsko).

V súťaži Najkrajšie knihy Slovenska 2010 bola ocenená za pôvodne študentskú prácu *Slovensko-český obrázkový slovník zákerných slov pre deti*, ktorá sa stala východiskom pre knižnú podobu diela s názvom *Jak velbloud potkal řavu*. Kniha získala ocenenie Najkrajšia kniha Slovenska 2014 a bola zaradená aj do výberu najlepších českých kníh pre deti a mládež za rok 2014/2015 - Nejlepší knihy dětem.

Autorka je členkou Asociácie slovenských ilustrátorov, žije v Bratislave.

Výberová bibliografia:

Smelá Apolienka /Ján Turan/

Domček, domček, kto v tebe býva? /Mária Števková/

Princezná opica, Lodníci na Mississippi /Alexandra Salmela/

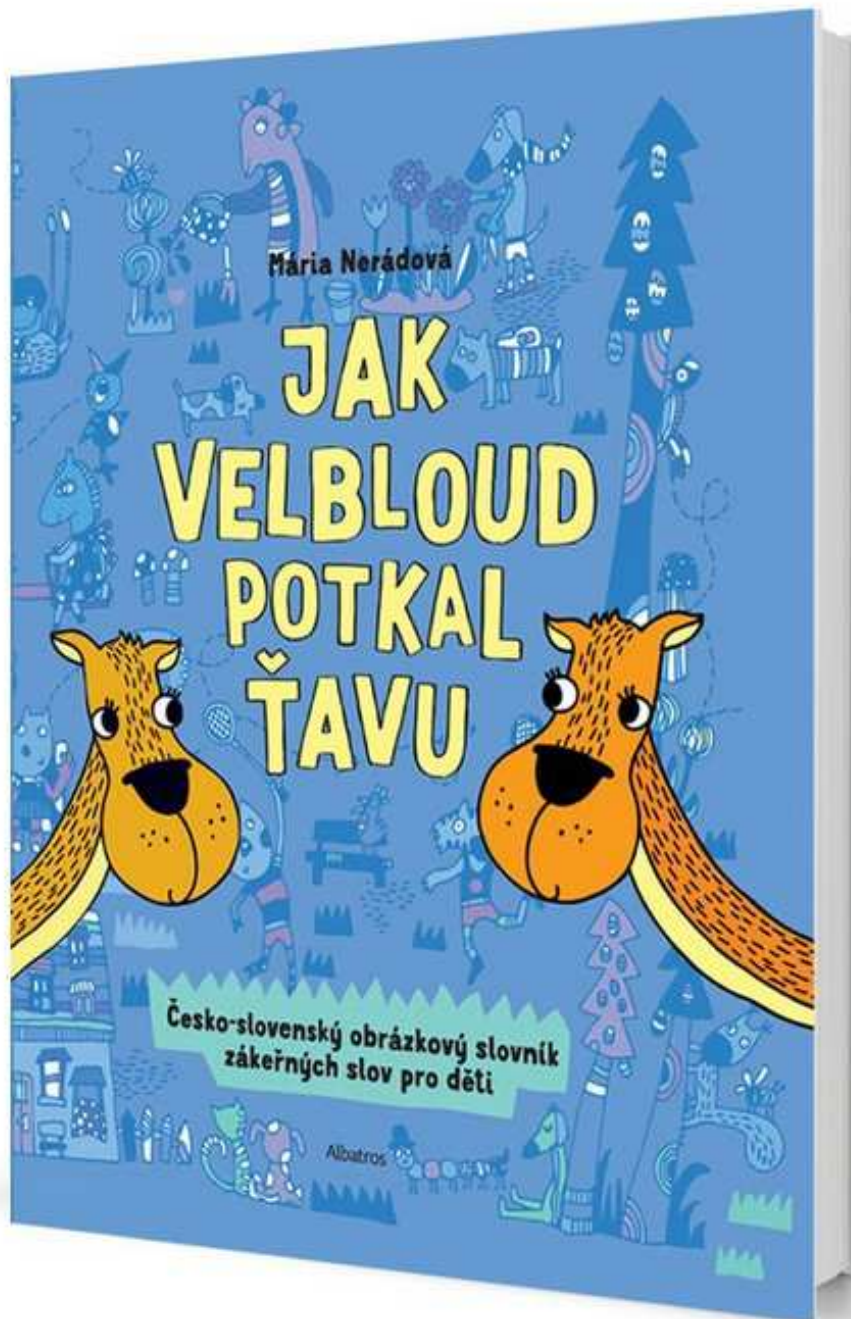
Vánoce z celého světa /Karolina Medková/

Kudy vede cesta, Kudy teče řeka /Eva Obůrková/

Spravila obrázkový slovník, aby si naše a české deti lepšie rozumeli

(zdroj: kultura.sme.sk)

Mladá ilustrátorka Mária Nerádová urobila obrázkový slovník zákerných českých a slovenských slovíčok.

„Keď som študovala v Zlíne, bolo skvelé vidieť, ako tam ešte stále česko-slovenský fenomén žije. Nikdy som tam nehovorila výsostne po česky, nemala som s ničím problém, akurát po čase mi dochádzalo, že niektoré slová je jednoduchšie priamo vo vete nahradiť českými výrazmi. Začala som to teda nejako prirodzene miešať dohromady,“ hovorí Mária.

Keď si potom mala zvoliť tému bakalárskej práce, napadlo jej, že z týchto zákerných slovíčok, ktoré celkom inak vyzerajú v češtine a inak v slovenčine, by sa dal urobiť pekný ilustrovaný slovník.

V tom čase študovala grafický dizajn, no oveľa radšej kreslila, a tak to pre ňu bola aj slušná výzva. Spolu s priateľmi z oboch strán bývalej republiky dala dohromady niekoľko stoviek slov, roztriedila ich do deviatich základných kapitol a začala kresliť.

70

Každú z deviatich tematických kapitol slovníka otvára dvojstranová ilustrácia plná drobných príbehov, nasledujú kresby jednotlivých slovíčok.

Sme zdatnejší v češtine?

Urobila dve makety, ktoré sa veľmi nelíšia od toho, ako dnes vyzerá kniha Jak velbloud potkal řavu, hoci medzitým uplynuli štyri roky.

„Mala som na to dosť času, stihla som vtedy nakresliť všetky slovíčka, ktoré sme dali dohromady. Na škole to malo veľmi dobrý ohlas, a tak som doma začala zháňať vydavateľa,“ hovorí Mária.

To sa jej však nepodarilo, slovenskí vydavatelia jej totiž vraveli, že tento česko-slovenský fenomén je už u nás mŕtvy a nebude sa to predávať. Projekt tak putoval do šuplíka, z ktorého ho vytiahlo až české vydavateľstvo Albatros.

„Neviem čím to je – možno tým, že my sme zdatnejší v češtine ako Česi v slovenčine. Mám iba skúsenosť z Moravy, kde majú Slovákov naozaj veľmi radi a kde cítiť silný [vzťah](#) k minulosti. V Prahe je to možno inak, ale netrúfam si odhadnúť, kde to bude mať väčší ohlas. Myslím však, že medzi nami je ešte stále veľmi veľa nostalgikov – dokonca aj medzi mladými ľuďmi.“

Knihu Jak velbloud potkal řavu vydalo české vydavateľstvo Albatros, o grafický dizajn sa postarala Martina Rozinajová.

Zvieratá sú zábavnejšie

Dnešné deti sa na jej slovník možno budú dívať inak ako tie, čo ešte sledovali Křemílka a Vochoomůrku. Nech je to však akokoľvek, Mária našla dobrý spôsob, ako ich zaujať.

Každú kapitolu otvára bohatá ilustrácia s množstvom malých milých stretnutí a mikropříbehov zo zvieracej ríše. Kresliť na sto stranách iba chlapčekov a dievčatká jej totiž prišlo trochu nudné. „Jednak ma veľmi nebaví kresliť ľudí a na druhej strane, zvieratá sú oveľa zábavnejšie,“ hovorí so smiechom.

Vyplýva to trochu aj z toho, že Mária Nerádová sa prioritne venuje práve detskej ilustrácii. Nikdy sa pre to priamo nerozhodla, skrátka to tak prišlo. „Takto som začala kresliť a teraz to len rozvíjam, je to pre mňa čosi celkom prirodzené.“

Tak ako množstvo iných domácich ilustrátorov priznáva, že užiť sa detskou ilustráciou na Slovensku, nie je práve ľahké. Nestázuje sa však. Väčšinu práce teraz robí pre zahraničné vydavateľstvá.

„Tam je príležitostí dosť, akurát pre to treba vynaložiť nejaké úsilie. Bola som na knižných veľtrhoch, stále uploadujem nové veci na svojom blogu, Twitteri, Facebooku. A pritom - ja som rodený introvert. Keď sa však chcem živiť tým, čo ma najviac baví, tak to v sebe musím prekonať.“

Na otázku, čo má teraz v pláne, všetkým odpovedá iba toľko, že predsa to, čo vždy – kresliť. A medzitým jej už vraj prichádzajú tipy na ďalšie zákerné česko-slovenské slová, ktoré by si zaslúžili miesto v jej slovníku.

